

Активное привлечение украинских студентов делает эти игры максимально эффективными, поскольку они предполагают многократное повторение определенных речевых фраз, используемых при знакомстве, а также повторение и закрепление глаголов на начальном этапе изучения языка. В качестве соединяющего звена также вполне возможно активное использование подвижных игр, которые направлены на максимально быстрое налаживание контакта между иностранными и украинскими студентами.

Не секрет, что довольно часто коммуникативные барьеры у иностранных студентов возникают как следствие психологической боязни быть осмеянными из-за неправильного произношения или использования неправильной грамматической формы. Таким образом стимуляция общения иностранных студентов с украинскими и призвана преодолеть подобное препятствие на пути эффективного освоения русского языка и желания максимально использовать его не только аудиторно, но и сделать его языком бытового общения.

Сажина Т.М.

Український державний університет

залізничного транспорту

м.Харків, Україна

e-mail: mvs2007@ukr.net

До питання про корекцію помилок на сучасному етапі викладання російської мови як іноземної

Відношення викладача до помилок студентів протягом двох різних етапів активізації навчального матеріалу принципово різне. На першому початковому етапі виправляються практично всі помилки. На другому основному етапі це робиться не завжди, тому що в період практики мовлення в спілкуванні потрібно розвивати у студентах бажання створювати нове, експериментувати з

новим мовним матеріалом, так як ніщо так не знижує ентузіазм та спонукання до мови, до спілкування, як постійне виправлення помилок.

Проблема наявності помилок потребує окремого розглядання. На жаль, у методиці ще не створений єдиний психолого-педагогічний підхід до помилок. Цей підхід, на наш погляд, повинен базуватися на таких позиціях: 1) помилка – цілком нормальне явище навчального процесу; 2) виправляти потрібно помилки, а не студента; 3) не можна виправляти помилку, якої припустився студент у момент творчого акту мовного спілкування; 4) виправляти помилку слід тоді, якщо вона викривляє або робить незрозумілим сенс мовлення; 5) виправлення помилки повинно завжди носити характер показу та повтору правильної форми за викладачем. При цьому пояснення, у разі його необхідності, носить характер нагадування, а не тлумачення певних граматичних категорій, правил, тощо. Іноді набагато конструктивніше одночасно з поясненням правильної форми додати декілька типових прикладів або прикладів цієї системи мовлення. По суті справи, вони й будуть роз'ясненням помилок.

Такий підхід до помилок дає можливість викладачу досягти певної свободи у спілкуванні, так як позбавляє студентів від напруги, пов'язаної, насамперед, зі страхом припуститися помилки.

Потрібно на кожному занятті оцінювати отримані знання та успіхи студентів, не забуваючи при цьому заохочувати їх до нових коженденних невеликих «перемог». На самому початку навчальної діяльності студентів викладач повинен допомогти їм створити об'єктивно реальні критерії оцінки своїх результатів. Студенту необхідно отримати уявлення про складність системи іноземної (у нашому випадку російської) мови, про доволі великий обсяг знань, який потрібен для вільного володіння нею. Студент повинен чітко розуміти, чому для володіння іноземною мовою потрібно стільки зусиль, і бути правильно зорієнтованим на кожному окремому етапі навчання. Тоді студент буде більш об'єктивно та наразі з тим оптимістично давати оцінки своїм успіхам.

Знання про результати своїх зусиль, безумовно, має досить суттєве значення у навчанні, але особливо важливе правильне та реальне співвідношення між конкретним рівнем домагань студентів та рівнем їх дійсних досягнень. Наразі це співвідношення надає результату діяльності студентів якість успіху або неуспіху. Якщо викладач регулює рівень домагань студентів, допомагає їм усвідомити та побачити свої можливості та успіхи (або неуспіхи), тоді студент навчається бачити плоди своєї праці і у нього з'являється стимул до кращого та сумлінного виконання своєї роботи.

Тут ми ставимо питання про вимоги до різних мовних компетенцій, тобто навчання студентів практичному вмінню володіти іноземною мовою. Щоправда, такий оптимум вимог та науковий критерій міри вимог пропонується не вперше, але ми пропонуємо вважати такою мірою вимог ступінь *розуміння* мови її співбесідником, володіючим цією мовою як рідною мовою. Це, насамперед, стосується фонетики. У якості лінгвістичного підґрунтя для цієї вимоги до фонетики не слід ігнорувати той факт, що у мові фонемі та звукотипи не співпадають між собою.

Стосовно лексики ми досить негативно ставимося до заучування нових слів, а пропонуємо використовувати такий механізм пам'яті, як імпринтинг. Цей механізм працює тоді, коли створюється у студента напруга «мовної необхідності» і, підкріплюючись її задоволенням, відбувається запам'ятовування. Цьому процесу найкращим чином відповідають умови живого спілкування. В процесі слухання та читання нова лексика, на нашу думку, засвоюється значно ефективніше, ніж коли зустріч із незнайомим словом чи висловом потребує словарного уточнення.

Що стосується граматики, то не має сенсу застосовувати запобіжні заходи стосовно використання мовних конструкцій, навіть тоді, коли це використання створює помилки по аналогії, так як ці помилки в більшості випадків не знижують зрозуміння мови.

Таким чином, створюється дифузна система ознак нерідної мови, в якій доволі часто більше білих плям, ніж ознак. Ці білі плями постійно ліквідуються,

але «праця», пов'язана з їх наповненням, створює дві категорії помилок: 1) ознаки чужої мови далекі від рідної – пошукові помилки; 2) ознаки чужої мови близькі до рідної – помилки інтерференції.

Ті та інші помилки – ознаки становлення особистої стратегії оволодіння іноземною мовою. Починаючи з 15 -17 занять, спостерігається круг процесів, що постійно оновлюється: від аналізу мовних конструкцій до їх синтезу та їх створенню на підґрунті отриманих знань. Динамічність та ефективність цих процесів завжди буде залежати від активності усіх видів мовної діяльності, а різні форми контролю нададуть можливість викладачеві, отримуючи зворотній зв'язок, керувати цими процесами.

Свистунов А.Ю.

*Харьковский национальный автомобильно-
дорожный университет*

г. Харьков, Украина

e-mail: svystunov@gmail.com

Особенности изучения кинематических характеристик механического движения

Для эффективного восприятия и усвоения изучаемого материала при обучении иностранных студентов физике, особую роль играют зрительные образы. Как известно, источником таких образов является, прежде всего, учебный физический эксперимент.

Одной из первых тем, которой должны овладеть студенты в соответствии с учебной программой является механика, а именно, изучение кинематических характеристик движения тела. Именно при изучении механических явлений происходит первоначальное формирование стиля речи студента, который принято называть научным.